

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Det er ikke alene sagen her, som efter hr. Poulsgaards opfattelse er fantastisk, jeg synes også, at hr. Poulsgaard i mange situationer er ikke alene fantastisk, men særdeles fantastisk. Hr. Poulsgaard har da helt ret – man skal da også give hr. Poulsgaard ret en gang imellem – når han siger, at der i denne sag ikke er tale om pebernødder, for det er mange millioner kroner, og de har bestemt ikke krav på at få betegnelsen pebernødder.

Til hr. Poulsgaard vil jeg i øvrigt sige, at det, at en sag trækker i langdrag, ikke behøver at være udtryk for, at sagen ikke bliver godt og grundigt behandlet, tværtimod kan det jo være udtryk for, at en sag er af så omfattende og så kompleks karakter, at den simpelt hen skal være genstand for omfattende overvejelser og vurdering. Dermed kommer jeg ind på spørgsmålet om retssikkerheden. Jeg går ud fra, at hr. Poulsgaard deler min opfattelse, nemlig at retssikkerheden fortsat skal være i højsædet, også selv om sagerne er omfattende, og selv om de er af kompleks karakter.

Jeg kan selvsagt ikke svare på, om der foreligger en stiltiende aftale – det siger sig selv – men jeg er i hvert fald ikke bekendt med, at der foreligger en stiltiende aftale.

Poulsgaard (FP):

Vi kan godt blive enige om, at vi skal værne om retssikkerheden, men det var ikke ministeren, der sad i stolen, da jeg stillede spørgsmålet den 6. marts 1985, men inden man gav et svar i Folketinget, må ministerens forgænger da have undersøgt, hvordan det ligger med sagen. Hvorfor gav ministeren det svar, at sagen er forventet afsluttet inden et år? Nu er der snart gået to år, og vi er ikke kommet et skridt videre i sagen.

Jeg vil anbefale ministeren – og det er et godt råd fra mig – at ministeren sætter lidt fut i de embedsmænd ovre i ministeriet, for der er noget i denne sag, der begynder – ja, nu skal jeg ikke bruge for stærke udtryk – men jeg synes, det er virkelig beskæmmende for retssikkerheden, at denne sag tager så lang tid. Der er noget, der ikke er, som det skal være, hr. minister. Prøv at undersøge det endnu en gang!

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard – og hr. Poulsgaard er formentlig bekendt med det, men af hensyn til historieskrivningen skal det også siges i Folketinget – at der er andre sager, som også trækker ud, og det, at en sag trækker ud, kan netop være udtryk for, at den skal bearbejdes godt og grundigt, således at man har et ordentligt vurderingsgrundlag, også selv om der er tale om en voldgiftssag. Som jeg flere gange har prøvet at forklare hr. Poulsgaard – og nu skal jeg sige det for sidste gang – er sagen omfattende, og den er meget kompleks. At der tidligere er afgivet et svar, kan være udtryk for, at man har været optimistisk i sin bedømmelse. Jeg vil gerne sige til hr. Poulsgaard, at hvis jeg skal være optimistisk i min bedømmelse i dag, den 11. februar 1987, vil jeg tro, at der vil gå mindst ét år til, før selve domsforhandlingen kan være afsluttet!

Poulsgaard (FP):

Nu kom ministeren mig en lille smule i forkøbet, men så vil jeg gerne stille ministeren det spørgsmål: skal ministerens sidste svar forstås sådan, at sagen skal fejes ind under gulvtæppet, for det er jo faktisk det, ministeren lægger op til? Derfor siger jeg: prøv at få sat lidt fut i de embedsmænd, så vi kan få den sag afsluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 580

3) Til ministeren for skatter og afgifter af:

Stavad (S):

»Er virkningerne af regeringens og Det Radikale Venstres reguleringsaftale for energifgifterne ikke, at den valgte metode og de valgte reguleringsterminer uundgåeligt vil betyde højere forbrugerpriser for fyringsolie i de koldeste vintermåneder, end regeringens eget sammenligningsgrundlag berettiger til?«

Skriftlig begrundelse

Med den prisstruktur, som olieselskaberne benytter sig af, med høje oliepriser i de koldeste vintermåneder og høje benzinpriser i sommermånederne – altså høje priser på oli-